

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.52. Rex Conradus obit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII. tri tunc Ecclesiæ partibus addicto. Dif-
 A. C. 1254. ficultas erat in adeunda possessione.

§. LII.

Rex Conradus obit.

Papa etiam Regem Conradum Imperatoris Friderici filium accersiverat, ut ad varia accusationis capita de fide ac moribus responderet: ac Legati, quos hic Princeps Romam miserat, eum publice defendebant. Tum Papa rogantibus Joanne Comite Montfortio, & Thoma Sabaudia Comite dilationem vadimonii Conrado dedit usque ad medium jejunium vernum hujus anni 1254. At Rex in Apulia suos progressus continuabat, cum mors eum abstulit 21 Maji, viginti sex circiter annos habentem. Reliquit filium Conradum seu Conradinum nomine, annos duos natum, qui cum Regina Elisabetha matre sua in Germania permanserat. Hunc moribundus Bertoldo Marchioni Honebrucensi, quem in Italia secum habebat, tanquam Tutori commendavit, Apostolicæ Sedis fidei committendum. Itaque Bertoldus Legatos ad Papam misit: qui pupilli defensionem suscepit ea lege, ut Ecclesia Romana mox adiret possessionem Siciliae, donec infans satis adultus esset, servandæ. Id Papæ docet epistola, qua declarat, se Conradino

*Anonym.
 ap. Ughell.
 to. ult. p. 765.*

p. 766.

*ap. Rayn.
 n. 47.*

dino regnum Hierosolymitanum, Sueviam, & omnia jura, quæ ad Siciliam vel alio habere possit, conservaturum. Et permittimus, adjungit, ut omnes regni hujus incolæ nobis jurantes fidem addant: Salvo jure parvuli Conradi.

Sæcul. XIII.
A. C. 1254.

Interim Anagniam Papa venit pro-
pius res Siculas curaturus: ibique die SS. Virginis in cœlum assumptæ 15 Aug. Marchionem Honebrucensem, Manfredum, & partes eorum edicto publico solenniter moneri jussit, ut usque ad Natalem SS. Virginis 8 Sept. liberam Siciliae possessionem Ecclesiae Romanæ relinquerent, alioquin proscribendi, omnesque dignitates & alia jura amissuri. Elapso tempore, cum nondum fecissent satis, Papa in epistola ad Guilielmum Batavum Romanorum Regem 12 Sept. data declaravit, eos in has poenas omnes incurrisse.

Id. n. 52.

Eodem tempore Legatum in Siciliam misit Guilielmum Fiescum Cardinalem Diaconum tit. S. Eustachii, filium fratris sui ætate florentem. Huic exercitum dedit & potestatem amplissimam, nimirum Ecclesiae Romanæ nomine sumendi mutuum, quantum videretur; & accipiendi proventus omnes Cathedralium, & aliarum Regni Ecclesiarum vacantium, immo & illarum, quæ non vacarent quidem, quarum tamen Præsules Ecclesiae Romanæ rationibus non satis confule-

Sæcul. XIII.

A. C. 1254.

rent. Guilielmus per obtentam facultatem poterat etiam novas collectas imponere ac exigere; monetam novam cudere; privare bonis cunctos Friderici ac liberorum ejus fautores, ac cæteros, qui commoniti ad obsequium Ecclesiæ debitum non redirent; omnes fundos Coronæ proprios revocare; cunctas in prædia beneficiaria inductiones ac reliquas concessionis retexere; denique omnia rebellium deposita occupare. Tantam jurisdictionem 2 Sept. accepit.

§. LIII.

Manfredus se Papæ subjicit.

p. 769. **M**anfredus Conradini patruus cedente Marchione Bertoldo ejusdem tutor ac regni Gubernator factus, cum magnam Apuliæ Siciliæque partem propendere ad obedientiam Papæ præstandam cerneret, eum humaniter in regnum admittere quam expectare maluit, donec pervim intraret. Igitur edocuit Papam, se paratum esse ad ipsum excipiendum: & p. 770. Innocentius Anagninæ 27 Sept. ad illum diploma dedit, quo eum in gratiam recipit, & ratum habet decretum, quo ei pater suus Fridericus Imperator principatum Tarentinum, & comitatus Gravinensem ac Ticaricanum tribuerat. Etiam Rayn. n. 57. vicarium suum in magna regni parte illum